Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 29. juni 1990

om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien

(90/377/EØF)

(EFT L 185 af 17.7.1990, s. 16)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens direktiv 93/87/EØF af 22. oktober 1993	L 277	32	10.11.1993

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 29. juni 1990

om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien

(90/377/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

For så vidt som gennemsigtigheden af energipriserne styrker de vilkår, som sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes på det fælles marked, er den af væsentlig betydning for det indre energimarkeds oprettelse og funktion;

gennemsigtigheden kan bidrage til at fjerne eventuel forskelsbehandling over for forbrugerne, idet den begunstiger disses frie valg mellem energiformer og leverandører;

den nuværende gennemsigtighed er uensartet med hensyn til de forskellige energiformer og lande og regioner i Fællesskabet, og dette bringer gennemførelsen af det indre energimarked i fare;

de priser, som industrien i Fællesskabet betaler for den energi, den forbruger, udgør imidlertid en af de faktorer, der er afgørende for konkurrenceevnen, og må derfor behandles fortroligt;

det system med standardforbrugere, som De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) anvender i sine publikationer om priser og referencepriser, og som vil blive taget i anvendelse for de store elforbrugere i industrien, sikrer, at gennemsigtigheden ikke bliver en hindring for beskyttelsen af fortroligheden;

de forbrugerkategorier, der anvendes af Eurostat, bør udvides til de øvre grænser, hvor forbrugernes repræsentativitet skulle være sikret;

herved skulle prisgennemsigtigheden ved det endelige forbrug være opnået, uden at den nødvendige fortrolighed i forbindelse med kontrakterne bringes i fare; for at bevare fortroligheden skal der være mindst tre forbrugere i en given forbrugerkategori, for at der kan offentliggøres en pris;

disse oplysninger, som angår gas og elektricitet, som forbruges af industrien i energimæssige slutanvendelser, muliggør også en sammenligning med de øvrige energikilder (olie, kul samt fossil og vedvarende energi) og med de øvrige forbrugere;

de virksomheder, som leverer gas og elektricitet, samt de industrielle forbrugere af gas eller elektricitet forbliver — uanset anvendelsen af dette direktiv — underkastet Traktatens konkurrenceregler, og som følge heraf kan Kommissionen kræve, at de giver meddelelse om priser og salgsbetingelser;

kendskab til de gældende prissystemer er en del af prisgennemsigtigheden;

kendskab til forbrugernes fordeling pr. kategori samt til deres respektive andele af markedet er ligeledes en del af prisgennemsigtigheden;

([1]) EFT nr. C 257 af 10. 10. 1989, s. 7.
([2]) EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990.
([3]) EFT nr. C 75 af 26. 3. 1990, s. 18.

▼B

indsendelse af oplysninger til Eurostat om priser og salgsbetingelser over for forbrugerne, ledsaget af oplysninger om gældende prissystemer samt om fordelingen af forbrugerne pr. forbrugskategori bør give Kommissionen mulighed for at være underrettet, således at den om nødvendigt kan træffe passende foranstaltninger eller fremsætte forslag på baggrund af situationen på det indre energimarked;

pålideligheden af de data, der indsendes til Eurostat, vil blive større, hvis virksomhederne selv udarbejder dem;

kendskab til beskatning og skattelignende afgifter i hver af medlemsstaterne er væsentlig for sikring af prisgennemsigtigheden;

det er nødvendigt med midler til kontrol af pålideligheden af de oplysninger, der indsendes til Eurostat;

opnåelse af gennemsigtigheden forudsætter offentliggørelse og størst mulig udbredelse til forbrugerne af oplysninger om priser og prissystemer;

gennemførelsen af denne energiprisgennemsigtighed bør baseres på afprøvede metoder og teknikker, der er udarbejdet og anvendt af Eurostat med hensyn til såvel behandlingen og kontrollen af dataenes gyldighed som deres offentliggørelse;

med henblik på oprettelsen af det indre energimarked bør ordningen med gennemsigtighed gennemføres hurtigst muligt;

forudsætningen for, at direktivet kan finde ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne, er, at der findes et tilstrækkeligt udbygget naturgasmarked og tilstrækkelige infrastrukturer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at de virksomheder, som leverer gas eller elektricitet til de endelige forbrugere i industrien, som defineret i de tekniske bilag I og II, indsender følgende oplysninger til Eurostat i den form, der er omhandlet i artikel 3:

1) priser og salgsbetingelser til de endelige gas- og elforbrugere i industrien
2) gældende prissystemer
3) fordeling af forbrugerne og de aftagne mængder efter forbrugskategori for at sikre, at disse kategorier er repræsentative på nationalt plan.

Artikel 2

1. De virksomheder, som er omhandlet i artikel 1, registrerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1) og 2), den 1. januar og 1. juli hvert år. Disse oplysninger, der skal være udarbejdet i overensstemmelse med de i artikel 3 nævnte bestemmelser, indsendes inden for en frist på to måneder til Eurostat og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede oplysninger offentliggør Eurostat hvert år i maj og november på passende måde priserne på gas og elektricitet til industrielle formål i medlemsstaterne og de prissystemer, der ligger til grund for deres udarbejdelse.

3. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, nr. 3, indsendes hvert andet år til Eurostat og til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Den første meddelelse omhandler situationen pr. 1. januar 1991. Disse oplysninger offentliggøres ikke.

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende form og indhold samt alle andre karakteristika i forbindelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, er anført i bilag I og II.

▼B

Artikel 4

Eurostat må ikke offentliggøre oplysninger, som modtages i henhold til artikel 1, og som ifølge deres natur kan falde ind under virksomhedernes forretningshemmeligheder. Kun tjenestemænd ansat i Eurostat har adgang til disse fortrolige statistiske oplysninger, der fremsendes til Eurostat, og som kun må anvendes til rent statistiske formål.

Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for, at oplysningerne offentliggøres i en sammenfattet form, der ikke gør det muligt at påvise de enkelte transaktioner.

Artikel 5

Når Eurostat konstaterer statistisk betydningsfulde uregelmæssigheder eller manglende sammenhæng i oplysninger, der indsendes i henhold til dette direktiv, kan den anmode de nationale myndigheder om at måtte få kendskab til de relevante enkeltoplysninger samt de beregnings- eller evalueringsmetoder, som ligger til grund for de sammenfattede oplysninger, for at vurdere eller eventuelt korrigere de oplysninger, som anses for at være uregelmæssige.

Artikel 6

Kommissionen foretager de ændringer i bilagene, som er nødvendige på grund af konstaterede specifikke problemer. Disse ændringer må imidlertid kun vedrøre tekniske forhold i bilagene og må ikke ændre systemets generelle struktur.

Artikel 7

For så vidt angår de i artikel 6 omhandlede ændringer bistås Kommissionen af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 8

En gang om året sender Kommissionen en sammenfattende rapport om anvendelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 9

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

Med hensyn til naturgas anvendes direktivet i en medlemsstat først fem år efter indførelsen af denne energiform på det pågældende nationale marked. Den pågældende medlemsstat giver hurtigst muligt Kommissionen udtrykkelig underretning om, hvornår der er indført naturgas på dens marked.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE GAS

1. Der er tale om to typer gas:
   i) naturgas
   ii) fabriksfremstillet gas [1].
2. Når disse to typer gas distribueres i samme byområde eller region, skal der indsendes oplysninger for begge typer undtagen i tilfælde, hvor forbruget er under 10 % af det samlede forbrug af naturgas og fabriksfremstillet gas på de steder og i de regioner, der er nævnt i punkt 11.
3. Der tages kun hensyn til distribution gennem rørledninger.
4. De priser, der skal indsendes, er de priser, som den endelige forbruger betaler.
5. De pågældende anvendelser er alle industrielle anvendelser.
6. Systemet omfatter ikke forbrugere, der anvender gas:
   a) til elproduktion i offentlige kraftværker
   b) til ikke-energirelaterede anvendelser (f.eks. i den kemiske industri)
   c) i mængder på over 4 186 000 GJ/år (= 1 163 GWh/år).
7. De registrerede priser er baseret på et system med standardforbrugere, som grundlæggende defineres ved gasforbrugets størrelse og modulation [2] (eller belastningsfaktor).
8. De andre karakteristika, som kan spille en rolle ved prisfastsættelsen (f.eks. mulighederne for afbrydelse) vil blive bestemt i hvert enkelt tilfælde, idet der altid vælges den løsning, som er den hyppigst anvendte.
9. Priserne skal omfatte målerafgift, fast takst og betaling i forhold til forbruget. De må ikke omfatte forbrugerens udgifter i forbindelse med oprettelse af installationen.
10. Der er udvalgt følgende standardforbrugere i industrien, som har fået betegnelsen I_1 til I_5:

Årligt forbrug	Belastningsfaktor
I_1 418,60 GJ eller 116 300 kWh	Belastningsfaktor ikke fastsat (*)
I_2 4 186 GJ eller 1 163 000 kWh	200 dage
I_{3-1} 41 860 GJ eller 11,63 GWh	200 dage 1 600 h
I_{3-2} 41 860 GJ eller 11,63 GWh	250 dage 4 000 h
I_{4-1} 418 600 GJ eller 116,3 GWh	250 dage 4 000 h
I_{4-2} 418 600 GJ eller 116,3 GWh	330 dage 8 000 h
I_5 4 186 000 GJ eller 1 163 GWh	330 dage 8 000 h

(*) Om nødvendigt 115—200 dage.

11. Priserne skal registreres på følgende steder eller i følgende regioner:

---

(1) Ved fabriksfremstillet gas forstås en form for afledt energi, som er fremstillet på grundlag af kul, olieprodukter eller krakket, reformeret eller blandet naturgas.
Det foreliggende direktiv finder ikke anvendelse på LPG (butan, propan), koksgas og højovnsgas.

(2) Den daglige belastningsfaktor er antallet af dage, som ville være nødvendige for at aftage det samlede årlige forbrug ved maksimal daglig afsætning:

$$nd = \frac{Qa}{Qj_{maks.}}$$

Belastningsfaktoren pr. time er antallet af timer, som ville være nødvendige for at aftage det samlede årlige forbrug ved maksimal afsætning pr. time:

$$nh = \frac{Qa}{Qh_{maks.}}$$

I ovennævnte formel er:
Qa = årlig forbrugt mængde
$Qj_{maks.}$ = maksimal daglig afsætning
$Qh_{maks.}$ = maksimal afsætning pr. time.

▼B

— Belgien:	Bruxelles
— Danmark:	København
— Forbundsrepublikken Tyskland:	Hamburg, Hannover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München ►M1 , Dresden og Berlin ◄
— Spanien:	Madrid, Barcelona, Valencia, nord- og østregionerne
— Frankrig:	Lille, Paris, Strasbourg, Marseille, Lyon, Toulouse
— Irland:	Dublin
— Italien:	Milano, Torino, Genova, Rom, Napoli
— Luxembourg:	Luxembourg by
— Nederlandene:	Rotterdam

▼A1

— Østrig:	Wien

▼B

▼A1

— Portugal:	Lissabon
— Finland:	Landet som helhed
— Sverige:	Landet som helhed

▼B

— Det Forenede Kongerige:	London, Leeds, Birmingham.

12. De registrerede priser er priser baseret på de tariffer, kontrakter, betingelser og regler, som er gældende ved begyndelsen af hver seks måneders periode (januar og juli), heri medregnet eventuelle rabatter.

13. Hvis der er mulighed for flere forskellige tariffer, anvendes den tarif, som er mest fordelagtig for forbrugeren, efter at der er set bort fra de tariffer, som ikke anvendes i praksis, eller som kun gælder for et ubetydeligt antal brugere.

14. Når der kun findes kvasi-tariffer, særlige kontrakter eller frit forhandlede priser, registreres den pris, der sædvanligvis anvendes (den mest repræsentative ved de givne forsyningsbetingelser).

15. Priserne skal udtrykkes i national valuta pr. fysisk gasenhed [1]. Den anvendte energienhed måles på grundlag af den kalorimetriske brændværdi, således som det er praksis i gasindustrien.

16. Der skal vises to prisniveauer [2]:
    - prisen efter fradrag af skatter og afgifter
    - prisen inkl. alle skatter og afgifter (eksklusive moms, som godtgøres).

17. Der skal gives oplysning om skatternes og afgifternes størrelse og metoderne til beregning heraf; disse oplysninger skal indeholde enhver skat og afgift af national, regional eller lokal karakter, som lægges på salg af gas til forbrugeren.

18. Der skal vedlægges en forklaring, der så detaljeret som muligt afspejler prissystemet. Der skal lægges særlig vægt på eventuelle ændringer siden den foregående oversigt.

19. I medlemsstater, hvor et enkelt gasselskab tegner sig for praktisk talt alt salg til industrien i det pågældende land, skal oplysningerne indsendes af dette selskab. I andre medlemsstater, hvor en eller flere af regionerne betjenes af mere end ét gasselskab, skal oplysningerne indsendes af et uafhængigt statistisk organ.

20. For at den fortrolige karakter kan bevares, skal prisoplysningerne kun indberettes, når der i vedkommende medlemsstat eller region findes mindst tre forbrugere i hver af de i punkt 10 omhandlede kategorier.

---

(1) Såfremt der anvendes enheden m^3, vil det være nødvendigt at definere dens energiindhold i GJ, kWh eller, indtil 1999, i therm.

(2) Prisen ekskl. skatter og afgifter fås direkte fra tarifferne eller kontrakterne. Prisen ekskl. moms, som godtgøres, omfatter andre særafgifter, såfremt disse skal betales.

▼B

BILAG II

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE ELEKTRICITET

Med hensyn til indberetning af oplysninger angående elektricitet i henhold til dette direktiv gælder følgende retningslinjer:

I. **Oversigten over »den typiske referenceforbruger« (for forbrugere med en maksimal efterspørgsel på indtil 10 MW)**

1. Den eksisterende oversigt over el-priser til typiske referenceforbrugere i Fællesskabet, som udarbejdes af Kommissionen, skal udvides til også at omfatte to kategorier af industrielle referenceforbrugere med en maksimal efterspørgsel på 10 MW, og hele oversigten over industrielle forbrugere skal indarbejdes i dette direktiv.

2. Elektricitetspriserne i medlemsstater med kun én national tarif skal undersøges på et enkelt sted. I medlemsstater med tariffer, som varierer på tværs af landet, skal priserne undersøges på et repræsentativt udsnit af steder, som anført nedenfor:

— Belgien:	Landet som helhed
— Danmark:	Landet som helhed
— Forbundsrepublikken Tyskland:	Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München, vestlige region, sydlige region ►M1 , Erfurt, Leipzig og Rostock ◄
— Spanien:	Madrid
— Frankrig:	Lille, Paris, Strasbourg, Marseille, Lyon, Toulouse
— Grækenland:	Athen
— Irland:	Dublin
— Italien:	Nord- og Mellemitalien, Syditalien og øerne
— Luxembourg:	Landet som helhed
— Nederlandene:	Rotterdam (GEB), Noordholland (PEN), Noordbrabant (PNEM)

▼A1

— Østrig:	Oberösterreich, Tyrol, Wien

▼B

— Portugal:	Lissabon, Ponta Delgada (den autonome region Azorerne)

▼A1

— Finland:	Landet som helhed
— Sverige:	Landet som helhed

▼B

— Det Forenede Kongerige:	London, Glasgow, Leeds, Birmingham.

3. Elpriserne skal undersøges for følgende ni kategorier af typiske referenceforbrugere i industrien:

Referenceforbruger	Årligt forbrug kWh	Maksimal efterspørgsel kW	Årlig benyttelsestid, timer
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

▼B

Den maksimale efterspørgsel er den maksimale registrerede afsætning i et kvarter i løbet af et år, udtrykt i kW. Forsyningsprisen beregnes for cosφ = 0,90. I tilfælde af tariffer baseret på maksimal efterspørgsel pr. halve time ganges referenceforbrugerens maksimale efterspørgsel med en koefficient på 0,98. I tilfælde af tariffer baseret på en maksimal efterspørgsel udtrykt i kVA foretages der en justering ved at dividere referenceforbrugerens maksimale efterspørgsel i kW med koefficienten cosφ = 0,90.

4. I tilfælde af tariffer baseret på registreringer af den maksimale efterspørgsel foretaget hyppigere end én gang om året ganges effektbetalingen med følgende koefficienter:

TABEL OVER EFFEKTKORREKTIONSKOEFFICIENTER

Benyttelsestid (timer)	Maksimal efterspørgsel pr. måned	Maksimal efterspørgsel over to måneder	Maksimal efterspørgsel pr. kvartal	Gennemsnit af de tre højeste niveauer for maksimal efterspørgsel pr. måned	Gennemsnit af de to højeste niveauer for maksimal efterspørgsel pr. måned	Maksimal efterspørgsel pr. år
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. For tariffer med reduktioner for forbrug i perioder med lav belastning skal der antages følgende forbrug i sådanne perioder ved beregningen af den gennemsnitlige pris pr. kWh:

Standardforbruger	Årlig benyttelsestid	Årligt forbrug	Årligt forbrug (i 1 000 kWh) afregnet til reduceret sats afhængig af den gennemsnitlige daglige varighed af perioderne med lav belastning					
	timer	1 000 kWh	7 timer	8 timer	9 timer	10 timer	11 timer	12 timer
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

For perioder med lav belastning af varigheder mellem dem, der er vist ovenfor, anslås det årlige forbrug af kWh i sådanne perioder ved interpolation.

For eventuelle yderligere perioder med lav belastning, f.eks. hele dagen om søndagen, skal der kun tages hensyn til halvdelen af de ekstra timer, og disse timer skal udjævnes over alle årets dage, og resultatet skal tilføjes den normale periode med lav belastning, inden ovennævnte tabel anvendes.

6. Den indberettede pris skal såvidt muligt være baseret på en offentliggjort tarif, der anvendes på den pågældende referencekategori af forbrugere. Hvis der findes flere mulige tariffer, anvendes den tarif, som er den mest fordelagtige for forbrugeren, efter udelukkelse af eventuelle tariffer, som ikke anvendes i praksis, eller som kun anvendes på et marginalt eller forsvindende lille antal brugere. Såfremt der kun eksisterer kvasi-tariffer, særlige kontrakter eller frit forhandlede priser,

▼B

indberettes den mest benyttede pris (den mest repræsentative) for de givne forsyningsbetingelser.

7. Såfremt elektriciteten til en given kategori af referenceforbrugere kan leveres ved forskellige spændinger, antages den spænding, der er den mest repræsentative for den pågældende kategori af referenceforbrugere. Dette princip skal gælde for andre parametre, som ikke er specificeret i dette direktiv.

8. Prisen pr. kWh skal beregnes således, at den indeholder alle faste betalinger (f.eks. målerafgift, faste takster eller effektbetalinger osv.), samt betalingerne for det forbrugte antal kWh. Den udgør derfor det samlede beløb, der skal betales efter fradrag af eventuelle nedslag i prisen for det pågældende forbrugsmønster, divideret med det samlede forbrug. Udgifter i forbindelse med den oprindelige tilslutning til nettet skal imidlertid ikke medregnes. Selv om oplysningerne skal indsendes to gange om året, skal beregningen baseres på tallene for det årlige forbrug for at undgå sæsonmæssige svingninger.

9. Priserne skal anføres i national valuta pr. kWh [1]:

   — eksklusive alle skatter og afgifter

   — inklusive alle skatter og afgifter (eksklusive moms, som godtgøres).

   Der skal gives oplysning om skatternes og afgifternes størrelse og metoderne til beregning heraf; disse oplysninger skal indeholde enhver skat og afgift af national, regional eller lokal karakter, som lægges på salg af elektricitet til forbrugeren.

10. Der skal gives en detaljeret og nøjagtig beskrivelse af prissystemet og af, hvorledes det anvendes. Eventuelle ændringer i systemet siden den foregående oversigt skal fremhæves specielt.

11. I medlemsstater, hvor et enkelt elselskab tegner sig for praktisk talt alt salg til industrien i det pågældende land, skal oplysningerne indsendes af dette selskab. I andre medlemsstater, hvor en eller flere af regionerne betjenes af mere end ét selskab, skal oplysningerne indsendes af et uafhængigt statistisk organ.

II. **»Referencepris«-oversigten (for forbrugere med maksimal efterspørgsel på over 10 MW)**

12. Ved undersøgelse af industrielle forbrugere med maksimal efterspørgsel på over 10 MW indføres et nyt system baseret på »referencepriser«, som defineret nedenfor.

13. I alle medlemsstater undtagen Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige er variationerne i strukturen af de afgifter og priser, som betales af de store elforbrugere i industrien, forholdsvis små på landsbasis, og referencepriser og tilhørende oplysninger indsendes og offentliggøres for medlemsstaten som helhed. I Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige kan der være store geografiske udsving, og derfor skal oplysningerne for hver af disse to medlemsstater indsendes og offentliggøres på grundlag af følgende tre regioner:

Medlemsstat:	*Regioner:*
Forbundsrepublikken Tyskland [1]:	— Nord/Midt
	— Vest
	— Syd

▼M1

	— Øst

▼B

Det Forenede Kongerige:	— England og Wales
	— Skotland
	— Nordirland

[1] ►M1 Delstaterne grupperes i følgende fire regioner:
— Nord/Midt: Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen, Berlin, Niedersachsen og Nord-Hessen
— Vest: Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Syd-Hessen og Saarland
— Syd: Baden-Württemberg og Bayern
— Øst: omfatter de delstater, der ikke hører ind under de øvrige regioner. ◄

[1] Prisen eksklusive skatter og afgifter fås direkte fra tarifferne eller kontrakterne. Prisen eksklusive moms, som godtgøres, omfatter andre særafgifter, såfremt disse skal betales.

▼B

14. Som beskrevet i punkt 13 ovenfor skal referencepriser og tilhørende oplysninger i hver medlemsstat indberettes for tre kategorier af store industrielle forbrugere, dvs. de industrielle forbrugere, hvis maksimale efterspørgsel ligger på omkring:

    — 25 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 17,5 MW og 37,5 MW

    — 50 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 37,5 MW og 62,5 MW

    — 75 MW, omfattende forbrugere med maksimal efterspørgsel på mellem 62,5 MW og 75,0 MW.

    Disse kategorier omfatter også eventuelle industrielle forbrugere, som selv producerer en del af deres elbehov, selv om der kun skal indsendes oplysninger angående deres forbrug af el fra elselskaber.

15. Referenceprisen for en given MW-kategori (f.eks. 25 MW) er den gennemsnitlige pris, der betales pr. kWh af en tænkt forbruger eller »industriel referencepris-forbruger« under det pågældende selskab med en normal maksimal efterspørgsel på ca. 25 MW, men inden eventuelle reduktioner for »særlige faktorer«, som skal indberettes særskilt (se punkt 16 nedenfor). Denne »industrielle referencepris-forbruger« skal have efterspørgselskarakteristika, der så vidt muligt er repræsentative (uden at tage »særlige faktorer« i betragtning) for alle de industrielle forbrugere i den pågældende kategori.

    For at sikre en vis ensartethed vil Kommissionen definere efterspørgselskarakteristika for hver kategori af disse »referencepris-forbrugere« (dvs. 25 MW, 50 MW og 75 MW). Disse karakteristika skal i givet fald anvendes af distributionsselskabet. Hvis sådanne efterspørgselskarakteristika ikke passer til distributionsselskabetsegne vilkår, kan selskabet definere sine egne efterspørgselskarakteristika for referencepris-forbrugerne, forudsat at Kommissionen giver sit samtykke. Disse efterspørgselskarakteristika henviser især til belastningsfaktoren (f.eks. »7 000 timer«, hvor 7 000 er det antal timer, hvor den maksimale efterspørgsel skal opretholdes for at nå op på det årlige forbrug) og fordelingen af forbruget over de forskellige tarifperioder i løbet af dagen (f.eks. periode med spidsbelastning, periode med lav belastning osv.).

16. De anførte referencepriser skal beregnes således, at de omfatter alle faste betalinger (f.eks. målerafgift, faste takster eller effektbetalinger osv.), samt betalingerne for forbrugt antal kWh. Udgifter i forbindelse med oprettelse af installationen skal imidlertid ikke medtages. Selv om oplysningerne skal indsendes to gange om året, skal tallene for det årlige forbrug anvendes for at undgå sæsonmæssige svingninger. Den måde, hvorpå referenceprisen udregnes, herunder medtagelsen af eventuelle faste afgifter, skal forklares.

17. For hver referencepris skal der beskrives en række »særlige faktorer«, som kan anvendes til at reducere elprisen (f.eks. klausuler om mulighed for afbrydelse), og reduktionens størrelse (f.eks. 6 %, 8 %, 10 % osv.) skal angives. Disse særlige faktorer skal være repræsentative for faktorer, som faktisk anvendes på de forbrugere, der forsynes af det indberettende selskab i den MW-kategori, der undersøges.

18. I medlemsstater, hvor der findes mere end ét elektricitetsselskab, skal disse selskaber hver især indberette referencepriser og tilhørende oplysninger (om efterspørgselskarakteristika for den tænkte referencepris-forbruger (punkt 15), særlige faktorer og prisreduktioner (punkt 17)) til et uafhængigt statistisk organ. Disse organer skal så videresende den højeste og laveste referencepris i medlemsstaten (eller i givet fald i hver region) for hver MW-kategori, samt de tilhørende oplysninger for disse referencepriser, til de nationale myndigheder og Eurostat. For så vidt angår de øvrige medlemsstater, hvor et enkelt nationalt selskab dækker hele landet, skal oplysningerne indberettes direkte og samtidig til de nationale myndigheder og Eurostat.

19. For at den fortrolige karakter kan bevares, skal referencepriser og tilhørende oplysninger indberettes af selskaberne eller det uafhængige statistiske organ selv (jf. punkt 18), når der findes mindst tre forbrugere i den relevante MW-kategori i den pågældende medlemsstat eller region.

20. Referencepriserne skal anføres i overensstemmelse med anvisningerne i punkt 9.

21. Forsyningsselskaberne skal ligeledes en gang hvert andet år indberette data om antallet af forbrugere i hver MW-gruppe (f.eks. 17,5—37,5 MW, 37,5—62,5 MW og 62,5—75,0 MW) og det samlede årlige forbrug for disse forbrugere i hver gruppe (i GWh). I lighed med de oplysninger, der kræves i punkt 18, skal disse oplysninger indsendes enten via et uafhængigt statistisk organ, som skal sammenholde oplys-

▼B

ningerne for medlemsstaterne som helhed, eller direkte og samtidig til de nationale myndigheder og Eurostat. De oplysninger, der kræves i henhold til dette punkt, behandles fortroligt; de offentliggøres ikke.